

«סלעים». כעת מתחילה עבודת בית-המרמ"קחת, וכאן נכנס לתמונה ה"רוקח". מי תפקידו של הלה להפריד את הגושים, ול-סגן אותם עד שהם הופכים אבקה דקיקה, שאינה שונה בהרכבה במראיתה מאבקה אפטיה.

השלב הבא, הוא השלב המעצבן שב-תהליך, יש לשקול את החומר, ולשם כך משתמשים במאזניים מינאטוריים מדויי-קים להפליא. ה"רוקח" מכניס את החומר לשקית ניילון שמשקלה הופחת ממישקל החומר, ולאחר-מכן נסגרת השקית בסג"רה הרמטית, בעזרת מכונה מיוחדת. על ה"רוקח" מופקדים שומרים, ולעיתים שו"מר עליו אף הסוחר עצמו, כדי לוודא שאף גרם לא יחסר, ושהשקילה תהיה מדוייקת. לאחר שנעשתה פעולת השקילה, והחומר שוכן לו כבוד בתוך השקיות, נבחרים הר"מעיירים", לרשותו של הסוחר עומדת שורה ארוכה של מעבירים וכל שעליו לעשות הוא לבחור את המהימנים והי טובים ביותר בהם.

ה"מעבירים" הם גלרייה של טיפוסים, יש בהם דוגמניות המקיימות רמת-חיים גבוהה ומשכורתן אינה מספקת, יש טטודנטיות החיות על מילגה, ויש נרקומנים שאין להם די כסף כדי לקנות את הסם לו הם זקוקים. «אני מחזיקה דירה בבית-דירות מפואר במינכן, מכונת מדגם מוצדס וכלב אפי-גאני», סיפרה זואי, גרמניה יפהפייה העו-בדת כדוגמנית-צילום. «אילו הייתי מס' תפקת בכסף שאני משתכרת מעבודתי כדוגמנית, לעולם לא הייתי מצליחה להת-זיק רמת-חיים גבוהה כזו». וזואי יודעת מה היא אומרת. היא עובדת פעמיים בחודש בקו אמסטרדאם-פראנקפורט, ומרוויחה ב-

סיירת צנחנים שלחמה ברמת-הגולן. הוא נפגע עד עימקי נשמתו כאשר, בתום המיל-חמה, כשמילחמת-ההתשה בנולן עדיין נמר שכה, נרמז לו כי אינו רצוי ביחידה, בשל עברו הפלילי.

כופי נטל את אשתו ובנו, ויצא ללונ-דון. לארץ הגיעו סיפורים כי יצא למסע להרי ההימלאיה שבטיבט, וכי נוכח שם ע-לידי נחש ארסי. אחרי שהחלים, חזר ללונדון. משם יצא לפראנקפורט, כדי להצי-טרף לכנופיותיו של יוסי עמיאל.

לפני שבועות אחדים הגיעה אשתו של כופי לארץ, כדי למכור את המשק שלהם במושב רס"און. בתמורת הרכוש, שאותו מכרה בכמה רכבות לירות, היא מתכוונת למען את הגנתו של בעלה.

כאשר נעצר כופי בפראנקפורט, על-ידי המישטרה הגרמנית, לא נמצא בכליו כל סם. בקופי הצליחו השוטרים למצוא בחדרו בקבוק שעליו שרידי סם משומש. גם אצל יוסי עמיאל לא נתפסו אלא גרי-מים מועטים בלבד של הרואין. אולם בידי המישטרה היו הוכחות כיבדות-מישקל, כדי להעמיד לדין את 12 אנשי הקשר היש-ראלי בפראנקפורט. שבתוכם היה גם ג'יימס עמיאל, אחיו של יוסף, שלושה מי-אנשי הרשת, שכללה גם שתי נערות — גרמנית ואמריקאית — הפכו עדייה-מלך, מסרו עדויות מרשיעות נגד כל האחרים. בידי המישטרה היו גם דו"חות-מעקב מפורטים. מסתבר כי סוכני המישטרה הר-גרמנית עקבו אחרי עמיאל ואנשי כנו-פיותו במשך יותר מחצי שנה, רשמו כל תנועה שלהם, גבו עדויות מאנשים שקנו אצלם את הסמים המסוכנים. יוסי עמיאל הרגיש במעקב. לידידיו בא-

פרסם בשנות החמישים המאוחרות אחד הסיירים המעולים ביותר של חטיבת הר-צנחנים. הוא זכה בפרסום רב לא פחות ביגלל התנגשויותיו התכופות עם החוק. על עברו של כופי הילכו אגדות. סיפרו עליו כי היה אסופי, נמצא כתינוק ליד הגדר של מושב תל-עדישים בעמק יזרעאל, האמת היא שהוא גדל כבן מאומץ ב-מישפחה יקית במושב זה. מאוחר יותר הוא הועבר למוסד החינוכי של עין-הרוד. כשהתבגר הפך גבר גבה-קומה, יפה-תואר, בעל קסם ואינטליגנציה אישיים גדירים. ב-1959 הוא ביצע, יחד עם חבר, את אחד ממעשי-ההרפתקנות הגועזים ביותר שבוצעו אי-פעם בארץ.

יצר-ההרפתקה

של "כופי"

ה שניים סחבו משטח ארמון-הנציב בירושלים, שהיה בשליטת מנגנון הר-אום, מכונת לבנה של האום, חצו את הגבול, וכשהם מחושים כחילוי אום טיילו במכונת לאורכה ולרוחבה של מדי-נת ירדן, כשהם מבקרים גם ברבת-עמון, אחרי כמה ימי-טיול בירדן הם חזרו לארמון-הנציב בירושלים, מהצד הירדני. אולם כאשר ניסו לצאת חזרה לתחום יש-ראל הם נעצרו, ונלקחו לחקירה. ברבע האחרון הצליחה מישטרת ירושלים, שי-הוועקה למקום, לחלצם מידי אנשי האום. כופי הועמד למישפט צבאי, נידון ל-15 חודשי-מאסר, שמהם ריצה חצי-שנה ב-בית-כלא צבאי. היתה זו, כך טען אחר-כך, התקופה האיומה ביותר בחייו. שומרי הכלא לא ידעו על מה הורשע, שמעו רק כי הסתגל לירדן. הם חשבו כי היה מרגל בשירות הירדנים, התעללו בו כבבוגד, אולם חווייה קשה זו לא ריפאה את יצר-ההרפתקנות של כופי. כעבור חמש שנים הסתבך בהרפתקה שכתוצאה ממנה נאלץ לברוח מהארץ. בשנת 1964 סחב, יחד עם כמה ידידים, מקיבוץ עין-גדי, סירת-מנוע שהיתה שייכת למיפעלי ים-המלח. באחד הלילות הם יצאו לכיוון נחל ארנון שבצד הירדני.

עבר זמן עד שהצליחו השילטונות לעלות על עיקבות הבריחה והסתנונות הארנון. אחד מהם נתפס והועמד לדין, השני היה, ל-דיברי המישטרה, שמעון רימון. אך לו לא היה חשק לשבת שוב בכלא, הוא נעלם מהארץ, הוכרז כעבריין-נימלט.

במשך חודשים ארוכים נדר בהרבי אי-רופה ללא כסף, ללא רכוש, כשכל מיטענו מרוכז בכיס אחד של מעיל-הרוח שלבש. הוא שוטט בעיירות סקנדינביות, הצ-טרף כימאי לאונית-דייג שססקה בציד-ליוויתנים, התגלגל ללונדון, שם ניסה לחפש נוסחה שתשבור את מועדוני-ההיי-מורים. תקופה מסוימת אף עבד כ-קרופייה' באחד ממועדוני-ההימורים המ-פורסמים של לונדון.

בלונדון הוא נשא לאשה את אחת הי-נערות שהכיר, כדי להאריך את תוקף אשדת-השהיה שלו שם. הוא היה הופך נתין בריטי, לולא פרצה מלחמת ששת הימים, שהעירה בו את חושי הפאטיר טיים. הוא שכח שהוא עבריין מבוקש בארץ, הגיע לארץ ביום השלישי למל-חמה, נעצר מיד על-ידי המישטרה.

היה צורך בהתערבותם של כמה מי-ידידיו, מפקדים בכירים בצה"ל, כדי שי-ישוחרר. ידידים אלה אף עזרו לו להיק-לט בארץ אחרי המלחמה. כופי ניסה לבנות את חייו בארץ, תחילה התיישב בירושלים, הביא לארץ את אשתו, שילדה לו בנותיים בן. הוא עבד כפקח מטעם שמורת-הטבע בראס-מוחמד, אך איבד את מישרתו כאשר נחשד בגניבת וויסקי בשווי של 100 אלף ל"י ממלון הקאראור-נים שבארם-אל-שייך.

כפעם אחרת הוא נשפט על גניבת מש-אית עמוסה צמיגים. להגנתו טען, כי גנב את המכונת, אך לא ידע שהיא עמוסה צמיגים. הוא נידון להימצא תחת פיקוח קצין-מיבחן.

מעצר לפני

שעת-האפס

י דידי הרבים של כופי רימון ניסו לחלצו מהסתבכויותיו התכופות, ולי-שקמו. הם סידרו לו יחידת-משק במושב רס"און שבחבל תענן. כופי התיישב שם עם אשתו ובנו שחזרו אליה, ונראה היה כי יבנה את עתידו כחקלאי. אולם החוש ההרפתקני שלו לא דעך. מדי-פעם היה קופץ העירה, אל חברתו העירונית, ומסתבך בפרשיות פליליות חד-שות. במלחמת יום-הכיפורים הוא הצטרף ל-

הבורח שהצליח

יוסף עמיאל בן ה-34, שלדיברי המישטרה הגרמ-נית עמד בראש רשת מבריי-ההרואין, ואשר הצ-ליח להימלט מהכלא הגרמני לפני שלושה שבועות, בעזרת סיוע מבחוץ. עמיאל הואשם בשנת 1972 ברצח איש העולם-התחתון אילו אשרוב בישראל, י"ב שיבעה חודשים בכלא לפני שהופסקו נגדו הליכי האיטוס. בתמונה: יוסי עמיאל כמלח על האוניה בילו.

כל פעם כ-1000 מארקים גרמניים. כל שעליה לעשות הוא להגיע לנמל-התעופה כמחצית-השעה לפני המראת המ-טוס. בהדרגה-השירותים היא מכניסה לתוך גופה חבילה עשויה בצורת טמפון. הטמ-פון מכיל כמאתיים-וחמישים גרם הרואין, איש לא יחפש שם, אלא אס-כ"ן יש הלשנה (או "טיפ-אוף", כלשון המיקצוע). היא אומרת.

והלשונות אין, ברוב המקרים. גם הי-סוחר וגם המפיץ, שהם בדרך כלל האנ-שים היחידים היודעים מניין יוצא הי-מישלוח, לאן ומתי, אינם מעוניינים, כמיר-בו, שהסחורה תיפתס.

לצורך העבודה יש לזואי מיספר חליפות המקנות לה הופעה של סקידה. הנערה הזוהרת, שבחיייה היומימיים מדהימה ב-בגדיה הנועזים, הופכת בעזרת החליפה, השיער האסוף והפנים הלא-מאופרים ל-עוד נוסעת אחת, אלמונית ולא מעניינת, וכל אינה מושכת כל תשומת-לב מיותרת. מבריה אחר של הרשת, תידע בכינויו "אנדריי", עובד עם הרכבת. הוא נרקמן או, כמו שהוא מתבטא בעצמו: "קוק פריק".

ארבע פעמים בחודש הוא נוסע בקו אמ-סטדאם-פראנקפורט. שערו הקצר, המשי-קפיים, החליפה ותיק גיימס בונד שהוא נושא בידו, מקנים לו הופעה של איש-עטי-גום. מייד עם צאת הרכבת לדרך הוא נכ-ינס לשירותים, מוציא מתוך תיקו חבילה, ומחביא אותה מאחרי סלי-האשפה. כשבאים הפקידים הגרמניים לערוך ב-

רץ היה משגר מדי-פעם הודעות, שלפיהן הוא עומד לחסל את עסקיו כתוצאה מהי-עיקוב שהוטל עליו. נראה שהמישטרה הגרמנית ידעה גם זאת. יום לפני שעמד לנטוש את גרמניה, הוא נעצר — יחד עם כל האחרים.

הסמים

ושיטות-הברחה

י שיטות שבהן פעלה רשת-ההברי-חות של הקשר-הישראלי, היו פשוטות ביותר. את הסמים היו רוכשים באמסטרדם, המשתמש במרכז בינלאומי של סוחרים ההרואין. העיסוק בהברחת הרואין וקוקאין הוא המסוכן ביותר, אולם גם המשתלם ביותר. מחירי סמים אלה בגרמניה מרי-קיעים שחקים. רק לדוגמה: העיסקה האחר-רונה של הברחת-ההרואין מהולנד לגר-מניה, שבה מואשמת הכנופיה הישראלית, כללה סם בשווי של כמיליון מארק — כשלושה מיליון לירות ישראליות בשער הרישמי.

סוחר-ההרואין מקבל מהמודיע שלו ידיעה שיש סחורה בשוק. כל שעליו לע-שות הוא לגייס את סכום-הכסף הנדרש, להעבירו לידי המודיע, המודיע מעבירו לידי האיש המחזיק בסחורה, מקבל את הסחורה ומעבירה לידי הסוחר. הסוחר מקבל את הסחורה בצורת גור-שים או כפי שמכנים זאת בשפת המיקצוע:

קורת, אין עליו כלום, ומובן שהסיכוי להיתפס הוא אפסי. עם היכנס הרכבת לפראנקפורט, הוא מוציא את הסחורה מי-המחבוא ויורד מהרכבת. אנדריי מרוויח עבור כל מישלוח שהוא מעביר כ-500 מארקים גרמניים, שכימעט את כולם הוא מוציא על קניית קוקאין.

מברייחה אחרת היא מישל, הנעזרת ב-תינוקה בן-השנה על-מנת להתפרנס. מישל היא אם לאינשוואה, אשר מענקת-הסעד שנותנת לה ממשלת הולנד אינו מספיק לה כדי לכלכל את תינוקה ואת עצמה. מהיגם שמישל זקוקה בעצמה להרואין ש-עולה, כאמור, כסף רב. אחת לחודש היא מחביאה בעגלת-התינוק כמויות גדולות של הרואין (500-300 גרם) עימן היא עוברת את הגבול בעיירה נידחת שעל גבול הולנד-גרמניה. איש לא יחשוד באם צעירה ובתינוק, בהברחת הרואין, ובי-עירת-הגבול הנידחת ממילא אין בדיקות. סוחר הסם, המפעיל את המברייחים, מכוסה מכל הבחינות. הוא אינו מסתכן כמעט, שכן אינו נוגע בסחורה. בפראנק-פורט, לשם מגיעה הסחורה, מטפלת רשת גיפדת בהפצת הסם. בדרך כלל נזקקים המפיצים לשבוע ימים כדי להיפטר מהי-מישלוח האחרון שהגיע, הם מסתובבים במיסבאות, במועדוני-הלילה ובבתי-הקפה של "הרובע המזוהם" של פראנקפורט. זהו הרובע בו שורצות הזונות, סרסוריות, וכל אנשי העולם התחתון.

המפיץ מגיע לבית-הקפה קבוע בשעות הצהריים. הוא מעביר את הידיעה שהגיעה סחורה טרחה. לאחר מכן הוא שב לביתו ומתין לצילוח השלפון. בדרך כלל מ-לקוחותיו הקבועים, המכירה נעשית בבית המפיץ. לפעמים נערכות העיסקות גם ב-בתי-קולנוע, או מיסעדות בתי-המלון.

כך פורחים עסקי ההרואין המזרימים מיליונים לכיסו הסוחרים, המממנים את העיסקות. המברייחים, הרוקחים, המפיצים ו-שומרי-הראש הקשורים לעסק מרוויחים גם הם לא רע. עד שהם נתפסים, כמו שקרה לכנופייה הישראלית, שבפעם הראשונה בתולדות הישע הבינלאומי תעלה את שם ישראל אל מפת כנופיות הסמים המסוכ-נות.